

[Arnth Jensen.]

må være sådan, at tjenestemændenes såvel som andre borgeres lønforhold altid må afbalanceres efter samfundets bæreevne.

Når man læser lovforslaget igennem, bliver man snart klar over, at en tjenestemandsløvslov, der er så sammensat og for menigmand så uforståelig som den gældende, hurtigst muligt bør afløses af en, der er enklere og mere forståelig. Den løn, som en tjenestemand skal have, udbetales jo efter mange forskellige tabeller, og jeg gad vide, hvor mange der egentlig helt og fuldt forstår at regne deres løn ud. De to tillæg, som vi behandler i dag, det midlertidige løntillæg og det særlige tillæg, udbetales, som man vil lægge mærke til, efter 7 forskellige regler, og mon nogen tænker på, at vi i selve lønningssloven har ca. 90 forskellige lønsatser, som også bliver udbetalt efter forskellige regler? Kan vi så ikke blive enige om, at nu haster det snart for lønningsskommissionen med at tilvejebringe et udkast til en virkelig enkel og forståelig lønningsslov i stedet for den, vi har?

Lovforslaget er jo blevet til efter forhandlinger med organisationerne. Som det ærede medlem hr. Holger Eriksen nævnte, optages der hvertandet år sådanne forhandlinger på baggrund af de lønmæssige forhold i det private erhvervsliv. Dette princip har vi altså givet vor tilslutning til, da vi stemte for loven i 1948, og dette princip anerkender vi, men vi må dog ikke glemme, når man vil sammenligne tjenestemandslønningerne med lønningerne i det private erhvervsliv, at man ikke uden videre kan sige, at de samme kroner, som tjenes i det private erhvervsliv, absolut skal tjenes i tjenestemandsstillingerne. Vi må huske, at tjenestemandsstillingen indeholder goder, som ikke er nemme at vurdere i penge. Tjenestemændene er ikke udsat for arbejdsløshed og kan altså spare kontingent til arbejdsløhedskassen; de får sygeløn, og ikke mindst får de en efterløn gennem pensionsordningen, som enhver kan se i øjeblikket ligger over, hvad man egentlig havde ventet sig. Det må man holde sig for øje, det må tjenestemændenes organisationer huske, når de kommer til finansministeren, og det vil jeg tro finansministeren har haft i tanken, når han nu har prøvet på at tilvejebringe en overenskomst.

Der er jo sket det denne gang, at finansministeren ikke har været, kan man vist sige, den heldigste forligsmand. Han har så at sige afbrudt forhandlingerne og sagt: sådan skal det være. Jeg ved ikke, hvad der er sket under de forhandlinger — dem kender jeg ikke i enkeltheder — men vi har fået tilstillet nogle opfordringer fra de organisationer, som ikke har kunnet tiltræde. Om enkelthederne skal jeg ikke udtale mig her, jeg vil blot tage det forbehold, at dem må vi have undersøgt nærmere. Alligevel kan jeg ikke lade være med at sige til den højtærede finansminister — for jeg synes egentlig, det blev bekræftet af det ærede medlem hr. Holger Eriksen, som sagde, at denne lov ganske givet ville skabe fuld dækning for de laveste og endda de mellemste lønninger — at jeg har haft en anelse om, at lovforslaget har politisk slagside. Hvor stor denne slagside er, og hvorvidt finansministeren som en anden kaptajn Carlsen formår at føre det skæve skib i havn, skal jeg ikke udtale mig om, det vil vise sig under den kommende udvalgsbehandling. Jeg vil derfor ikke gå i enkeltheder hverken om det ene eller det andet i lovforslaget, men kun tilsige vor saglige støtte til en hurtig behandling af lovforslaget i lønningssudvalget.

Baago-Hansen: I lønningssloven af 1946 blev statstjenestemændenes lønninger fastsat under hensyntagen til lønnen for faglærte og ufaglærte arbejdere på den tid, da loven blev vedtaget. Som følge af de siden da foregåede forhøjelser af lønningerne på arbejdsmarkedet har det i de forløbne 10 år været nødvendigt flere gange at foretage forhøjelser af tjenestemandslønningerne, sidst i 1954. Da arbejderne i de frie erhverv i dette forår har opnået en lønforbedring og tillige i overenskomstperioden 1954—56 har opnået adskillige lønforbedringer — jfr. udtalelser fremsat af formanden for centralorganisationen af arbejdere i jern- og metalindustrien, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, der har opgjort sine medlemmers lønstigning i denne periode til ca. 10 pct. — må der selvsagt i fortsættelse heraf ske en forhøjelse af tjenestemandslønningerne. Tjenestemændene har jo ikke på samme måde som arbejderne i perioden 1954—56 fået lønfor-